

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

בפני כב' השופט ארנון דראל
2015 נובמבר 30
עת"מ 28300-09-15 שואהנה ואח' נ' ועדת העררים במקצועות הבריאות ואח'

- 1. בעניין: 1. מוסעב שואהנה
- 2. ג'לאל אשקר
- 3. סוהייב כבהא
- 4. חוסיין חאג'
- 5. וועד עיסא
- 6. חוסאם אגבאריה
- 7. תאיר מחאמיד
- 8. עבד אל האדי מוסלח

העותרים

ע"י עוה"ד עמאד דקואר וג'לאל דקואר

נגד

- 1. ועדת העררים במקצועות הבריאות
 - 2. ד"ר אמיר שנון- מנהל האגף לרישוי מקצועות רפואיים
 - 3. משרד הבריאות- מדינת ישראל
- ע"י עו"ד משה וילינגר, פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

המשיבים

פסק דין

מבוא

- 1. העותרים, בוגרי תואר ראשון בפיזיותרפיה, ניגשו ביום 4.5.2015 לבחינת הרישוי במקצוע זה – היא הבחינה העיונית הממשלתית מטעם משרד הבריאות (להלן: הבחינה). לאחר שהתשובות לבחינה נבדקו הודע להם כי לא השיגו את הציון המינימאלי למעבר – 60.
- 2. בהתאם לנוהל הגשת ערר על תוצאות הבחינה העיונית הממשלתית במקצועות הבריאות (להלן: הנוהל), עיינו העותרים במחברות הבחינה ביום 21.6.2015, ולאחר העיון הגישו עררים על תוצאות הבחינות.
- 3. במהלך חודש אוגוסט 2015 קיבלו העותרים תשובות מטעם המשיבים באשר לעררים שהגישו. התשובה כללה אך ורק את הציון המעודכן של כל אחד מהנבחנים, שהיה לגבי כולם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
בפני כב' השופט ארנון דראל
2015 נובמבר 30
עת"מ 28300-09-15 שואהנה ואח' נ' ועדת העררים במקצועות הבריאות ואח'

נמוך מציון המעבר המינימאלי. פניה מצד בא כוח העותרים למשיבים לשקול מחדש את טענותיהם לא זכתה למענה ומכאן העתירה.

4. בבסיס העתירה מספר טענות עיקריות:

א. **היעדרה של תשובה אחת נכונה** - השאלון בבחינה הוא שאלון רב ברירה שיש לבחור תשובה אחת נכונה לכל שאלה. משהוברר כי לחלק מהשאלות היו שתי תשובות נכונות היה על המשיבים לפסול את אותן שאלות ולא להסתפק באישור שתי התשובות הנכונות.

ב. **היעדר הנמקה להחלטה בערר** – המשיבים הסתפקו בתשובה לפיה הערר נדחה או התקבל ומתן הציון הסופי לאחר החלטה בערר מבלי שנתנו כל נימוק להחלטה, התייחסו לשאלות השונות: לאלה שקיבלו בעניין את הערר ולא לאלה שלא ומבלי שפרטו את הנימוקים לכך.

ג. **התייחסות לשאלות לגופן** – העותרים מתייחסים במסגרת הערר למספר שאלות שבניסוחן נפל פגם, שכן לדעתם יש לגבי התשובה להן חילוקי דעות בספרות המקצועית, או כי כלולות בהן שתי חלופות נכונות, וכן כי חלופות התשובה להן כולן לא נכונות מבחינה קלינית ופרקטית. בין היתר נטען כי המשיבים ראו כתשובה נכונה את זו הכלולה בסיליבוס שהפיצו ולא הכירו בתשובות אחרות שאינן כלולות בו גם אם הן נכונות.

5. מכך גם נובעים הסעדים המבוקשים בעתירה שהם ביטול ההחלטה הדוחה את העררים שהוגשו, ביטול הנוהל הדן בעררים או לחלופין חיוב המשיבים בהנמקת ההחלטה בעררים.

6. המשיבים מבקשים לדחות את העתירה. לטענתם בית המשפט אינו מבקר את החלטותיה של ועדת בחינות מקצועית ואינו מחליף את שיקול דעתה בשיקול דעתו. באשר לשאלות שלגביהן יש שתי תשובות נכונות על הנשאלים לבחור בתשובה הנכונה ביותר וממילא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

30 נובמבר 2015

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 28300-09-15 שואהנה ואח' נ' ועדת העררים במקצועות הבריאות ואח'

הסכימו המשיבים להכיר בשתי התשובות כנכונות. באשר להיעדרה של הנמקה טוענים המשיבים כי הדבר נובע מהוראות החיסיון של הבחינה, סוג הבחינה וממיעוט השאלות שניתן להפנות בבחינה מסוג זה וכפועל יוצא מכך מחוסר האפשרות לחשוף בפני נבחנים את השאלות באופן שיאפשר לנבחנים ולנבחנים עתידיים לצפות את השאלות בבחינות הבאות.

מבנה הבחינות, התקנות והנהל להגשת ערר

7. טרם נידרש לשאלות השונות נפרט בקצרה את המסד הנורמטיבי – החוק, התקנות והנהל.

8. הסדרת העיסוק בפניות רפואיות נעשית מכוחו של חוק הסדרת העיסוק במקצועות רפואיים, התשי"ח-2008 (להלן: החוק) שמטרתו להסדיר את העיסוק במקצועות הבריאות ולהבטיח רמה הולמת של העוסקים בהם (סעיף 1). לצורך כך נקבעו הדרישות מבחינת השכלה ובחינות. מכוחו של החוק הותקנו תקנות הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות (נושאי בחינות), התשי"ע-2009 (להלן: תקנות הבחינות), שמגדירות את נושאי הבחינה בכל אחד מהמקצועות, ותקנות הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות (סדרי הבחינות), התשי"ע-2009 (להלן: התקנות), שקובעות את סדרי הבחינה ובדיקתה.

9. תקנה 10 לתקנות קובעת כי:

"הבחינה תיערך בדרך של שאלון רב-ברירה, שבה יסמן הנבחן תשובה אחת מבין אפשרויות שיינתנו לו, כתשובה הנכונה".

תקנה 17 לתקנות עוסקת בסודיות הבחינות וקובעת כי:

"(א) דיוני ועדת הבחינה וכל חומר הבחינה הם סודיים ואין למסור את תוכנם או לגלותם.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), רשאי נבחן שנכשל לקבל מידע על הנושא שנכשל בו."

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

30 נובמבר 2015

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 28300-09-15 שואהנה ואח' נ' ועדת העררים במקצועות הבריאות ואח'

10. אשר לאפשרות להשיג על תוצאות הבחינות נקבע הנוהל שעל פיו יכולים הנבחנים אשר נכשלו בבחינות לעיין בהן במועד ובמקום שנקבעים לשם כך. משך העיון בשאלון הבחינה הוגבל לשעה ובמהלכו יכולים הנבחנים לקבל את השאלון, צילום דף התשובות, ודף ריכוז השאלות בהן הם שגו והתשובות הנכונות. הנוהל אוסר על העתקה או צילום של שאלון הבחינה או חלקים ממנו וכן אוסר החזקת ציוד המאפשר צילום.

11. על פי הנוהל הגשת ערר תתאפשר למי שהציון שהשיג בבחינה הוא בין 50 ל- 59 והעוררים רשאים לשלוח את הערר בתוך 10 ימים מיום העיון. אשר לטיפול בערר הנוהל אינו מתייחס לשאלת ההנמקה של ההחלטה בו:

4. תוצאות הערר

- 4.1 הערר יועבר לבדיקת ועדת ערר שתמונה ע"י המנהל
- 4.2 החלטת ועדת הערר תהא סופית ותחול על כלל הנבחנים שכשלו בבחינה
- 4.3 החלטת ועדת הערר תישלח בדואר לעורר תוך 60 ימים מיום הגשת הערר

קיומו של יותר מתשובה נכונה אחת לחלק מהשאלות

12. הנושא הראשון שנדון בעתירה הוא קיומן של מספר שאלות שהתברר כי לגביהן קיימות בין התשובות יותר מתשובה נכונה אחת. העותרים טוענים כי קראו את דף השאלות ואת האמור בתקנה 10 והסתמכו על כך שרק תשובה אחת יכולה להיות נכונה. לדידם הכללה של יותר מתשובה נכונה אחת לצד המסיחים שאמורים להיות שגויים, יש בה כדי להטעות, לגרום לבלבול ניכר בעת פתרון השאלות והיא מנוגדת להוראות. עמדתם היא כי מכוחה של החובה לדאוג לקיומו של שאלון ברור שכולל תשובה אחת נכונה לכל שאלה, היה על המשיבים לפסול את אותן שאלות ולא להסתפק בהכרה בשתי התשובות כנכונות. חיזוק לעמדתם מוצאים העותרים בפסק דינו של כב' השופט ד' מינץ בעת"מ (י"ס) 15756-12-14 מוחמד סובח נ' לשכת עורכי הדין בישראל (1.2.2015), שבו נפסלו שאלות שבהן הייתה יותר מתשובה נכונה אחת, ובכך שאף שנדון ערעור על פסק הדין בבית המשפט העליון לא הייתה הסתייגות מדברים אלה (עע"מ 989/15 לשכת עורכי הדין בישראל נ' סובח ואח' (13.4.2015) (להלן: עניין סובח).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

30 נובמבר 2015

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 28300-09-15 שואהנה ואח' נ' ועדת העררים במקצועות הבריאות ואח'

13. המשיבים מפנים לדף ההנחיות לבחינה המציין במפורש כי יש לסמן את התשובה הנכונה ביותר. גם אם היו שתי תשובות נכונות הבלבול האפשרי הוא בין שתי התשובות האלה אך אינו יכול לגרום לבלבול לגבי המסיחים השגויים. מכל מקום עמדת המשיבים היא כי האפשרות להכיר בתשובה נוספת כנכונה ולא לפסול את השאלה נתונה לשיקול דעתה של הוועדה. בעניין זה מפנים המשיבים לפסק דינה של כב' השופטת נ' בן אור עת"מ (י"ם) 506-06-14 כהן נ' לשכת עורכי הדין (20.7.2014) ולפסק דינו של כב' הנשיא ד' חשין בעת"מ (י"ם) 16421-06-13 עמר נ' לשכת עורכי הדין (1.8.2013).

14. עמדתם של המשיבים בעניין זה מקובלת עלי. קיומן של שתי תשובות נכונות לשאלה במבחן רב ברירה אינו דבר רצוי אך לעיתים אין מנוס ממנו. השאלה כיצד לנהוג במצב כזה: לפסול את השאלה כולה או להכיר בשתי תשובות נכונות, מצויה בלבט שיקול הדעת של ועדת הבחינות או של ועדת הערר שהן הגורם המקצועי להכריע בשאלה. איני סבור כי בחירה להכיר בשתי התשובות כנכונות מקימה עילה להתערבותו של בית המשפט בהחלטת הרשות המנהלית. מקובלת עלי אפוא בעניין זה עמדתם של השופטת בן אור והנשיא חשין בפסקי הדין הנזכרים לעיל, שהגיעו למסקנה זו בהקשר לבחינות מסוג רב ברירה הנערכות על ידי לשכת עורכי הדין בישראל.

חובת ההנמקה להחלטות בעררים

15. הטענה השנייה של העותרים היא כי התשובות שקיבלו לעררים שהגישו לא כללו כל הנמקה. הם אינם מתעלמים מכך שהנוהל אינו קובע כי תינתן החלטה מנומקת אך הם סבורים כי אי מתן תשובות מנומקות יש בו כדי ליצור בלבול ולעורר חשד כי העררים לא נבדקו כדבעי על ידי המשיבים. עמדתם נובעת מניתוח שערכו של השאלות שנתקפו בכל אחד מהעררים שהוגשו ומסקנתם כי כל אחד מהעררים קיבל טיפול שונה.

16. זכות הערעור כוללת בחובה, כך טענת העותרים, גם זכות לקבלת החלטה מנומקת, שקופה, שווה וצודקת שתאפשר להבין במה בחרה ועדת הערר לקבל מהשגותיהם וטענותיהם המפורטות שאם לא כן, זכות הערעור מתרוקנת ומתעקרת.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

30 נובמבר 2015

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 28300-09-15 שואהנה ואח' נ' ועדת העררים במקצועות הבריאות ואח'

17. העותרים מתרעמים על הנימוקים שהמשיבים נשענים עליהם. הם סבורים כי אין מניעה למצוא מגוון רחב של שאלות ואין הכרח בהכנת הבחינה, בדיקתה, ודיון בעררים על ידי מתנדבים.

18. העותרים טוענים אפוא כי הנוהל, שבמתכונתו הנוכחית אינו מחייב מתן הנמקה, פוגע באופן חמור בזכויותיהם להליך ערעור הוגן במידה העולה על הנדרש, וחורג ממידת הסבירות. בהקשר זה נסמכים העותרים על החוק לתיקון סדרי המנהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1959 (להלן: חוק ההנמקות), וכן מפנים להחלטת בית משפט זה (כב' השופט י' נועם) בעת"מ (י"ם) 18649-04-10 **חביב נ' מדינת ישראל משרד הבריאות** (26.7.2011)). חיזוק לעמדתם מוצאים העותרים בנוהל הקיים לערעורים בבחינות הרישוי במקצוע הרפואה, שם קובע הנוהל דרך לקבלת נימוקי הוועדה לדחיית הערעור.

19. עמדתם של המשיבים היא כי אין מוטלת עליהם חובה לנמק את ההחלטות בעררים המוגשים וכי המידע הנמסר לנבחנים מקיים את חובת ההנמקה הנדרשת. המשיבים אינם מפרסמים את השאלות, את התשובות הנכונות ואת הדיונים של הוועדות בעניין מכוחו של חיסיון שנקבע בתקנות, וזאת משני טעמים מרכזיים: הטעם הראשון הוא כי קיים מלאי מוגבל של שאלות בתחום ואם תינתן לכל השגה תשובה פרטנית ביחס לכל שאלה ושאלה לא ניתן לקיים את הבחינה העיונית כראוי והדבר יחתור תחת תכלית החוק והמטרה שעומדת בקיום הבחינה. הטעם השני הוא כי מתן מענה שמשמעותו תשובה פרטנית ביחס לכל שאלה ושאלה יפגע בתפקוד הוועדה, יטיל על חבריה, שפועלים בהתנדבות נטל בלתי סביר, שכן מדובר במספר עררים רב (30 עררים שעסקו ב- 178 שאלות), ובסופו של דבר לא יאפשר עריכתם של שני מועדי בחינה בשנה.

20. לדידם של המשיבים מתן האפשרות לעיין בטופס הבחינה, בתשובות לו וקבלת המידע על הנושאים שבהם נכשלו מאפשר לנבחנים ללמוד משגיאותיהם ולהיערך באופן אופטימאלי לקראת המבחן הבא. הן ועדת הבחינות והן ועדת הערר אינן מתכוונות לנמק לגבי כל שאלה ושאלה משאלות הבחינה ולהסביר מדוע התשובה שנבחרה היא התשובה הנכונה ולא אחרת.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

30 נובמבר 2015

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 28300-09-15 שואהנה ואח' נ' ועדת העררים במקצועות הבריאות ואח'

21. המשיבים אינם סבורים כי ניתן ללמוד לענייננו מטענות העותרים הנסמכות על הנוהל לבחינות במקצוע הרפואה. מדובר במבחנים אחרים שנעשים מכוחן של הוראות חוק אחרות והסדר שונה לחלוטין.

22. במהלך הדיון בעתירה הסכימו המשיבים לכך שהעותרים היו זכאים לקבל תשובה מפורטת יותר לערר, כך שלפחות פירוט מספרי השאלות שלגביהן הערר התקבל או נדחה יימסר לנבחנים שהגישו ערר, אך עמדו על עמדתם כי אינם חייבים לנמק את ההחלטה.

23. נוכח עמדתם של המשיבים כי העותרים זכאים לתשובה מפורטת מזו שקיבלו, שכוללת למצער את פירוט מספרי השאלות שלגביהן התקבלה עמדתם ואת אלה שלגביהן לא התקבלה העמדה, נותר לדון בשאלת זכאות העותרים לקבלת תשובה מנומקת לערר. עצם הזכות להנמקתה של החלטה מנהלית אינה צריכה הרחבה. חובת ההנמקה אינה נובעת רק מהחוק, אלא גם מחובת ההגיונות המוטלת על הרשות המנהלית (בג"ץ 2159/97 מועצה אזורית חוף אשקלון נ' שר הפנים פ"ד נב(1) 88, 75 (1998)).

24. הנמקת החלטות של רשות מנהלית מסייעת לקידום מנהל תקין. החובה לנמק מחייבת את המנהל לקיים הליך מחשבה סדור ומאפשרת תיעוד, בדיקה וביקורת פנימית להחלטה שהתקבלה (י' זמיר **הסמכות המנהלית** מהדורה ראשונה 897 (1996)). להנמקה חשיבות גם במערכת היחסים שבין הרשות לפרט והיא מגבירה את האמון מצד הפרט כלפי הליך קבלת ההחלטות של הרשות ומאפשרת לו לקבל את ההחלטה לגופה. עוד ניתנת האפשרות לתקוף באופן יעיל את ההחלטה כאשר ברורים נימוקיה (ראו בג"ץ 2/79 אסעד עבד אל מונעם אל אסעד נ' שר הפנים פ"ד לד(1) 513, 505 (1979)). מכאן שקיימים נימוקים כבדי משקל המצדדים במתן הנמקה להחלטה מנהלית.

25. אלא שחובת ההנמקה אינה מוחלטת ויכולים להיות מצבים שבהם פטורה הרשות מהנמקה. בין מצבים אלה נמנית החלטה אשר נוגעת למינוי אדם למשרה, החלטה שהנמקתה עלולה להביא למסירת ידיעה סודית, לפגוע בביטחון המדינה או לפגוע בזכותו של אדם אחר שלא כדין (סעיף 3 לחוק ההנמקות). כמו כן, סעיפים 1, 3, 7 ו-9 לחוק ההנמקות מצמצמים את

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

30 נובמבר 2015

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 28300-09-15 שואהנה ואח' נ' ועדת העררים במקצועות הבריאות ואח'

תחולת החוק על הסדרים פרטניים בדין. כל אלה באים ללמדנו כי יש והנוק שבמתן ההנמקה על ידי הרשות, עולה על התועלת, וחובת המנהל במקרים אלה נסוגה מפני אינטרסים אחרים.

26. לאחר שבחנו את חובת ההנמקה הכללית יש להידרש להוראות הרלוונטיות בתקנות ובנוהל שהוציאו המשיבים. התקנות במקרה שלפנינו קובעות הוראת סודיות לדיוני ועדת הבחינה ולכל חומר הבחינה. לצד הוראת הסודיות נקבע כי נבחן יוכל לקבל **מידע על הנושא שנכשל בו**. לדידי הפרשנות הראויה לשתי ההוראות אינה שוללת מתן נימוקים לנבחנים המגישים ערר, שכוללים פירוט כלשהו של השיקולים שהנחו את ועדת הערר בקביעתה, ובלבד שלא יופר עקרון הסודיות של הבחינה וחומר הבחינה ולא תוטל החובה לחשוף את הדיונים עצמם.

27. אין לאפשר מצב שבו התשובה היחידה שתניתן לערר תהיה כי התקבל או נדחה (כפי שנעשה לגבי העותרים) או כי יינתן פירוט של מספרי השאלות שבהן הערר התקבל או נדחה (כפי שהמשיבים מוכנים לעשות מכאן ולהבא) אלא חייבת להינתן התייחסות עניינית כלשהי לטענות שהועלו, לקבלתן או לדחייתן. ההנמקה אינה חייבת להיות מפורטת והוועדות השונות ישקלו את הדרך הראויה לאזן בין הרצון לשמור על סודיות הבחינה והחומר לבין ההכרח לתת מענה מנומק, במידה כזו או אחרת, לערר, באופן שימלא אחר חובת ההנמקה כחלק מהחובה לתת לנבחן מידע על הנושא שנכשל בו.

28. עמדתי בדבר קיום חובת הנמקה נובעת אפוא מתוך התקנות עצמן ופרשנותן לאורה של חובת ההנמקה הכללית להחלטה מנהלית, ולא דווקא מנימוקי העותרים. גישה זו אינה עומדת בסתירה עם הוראות הנוהל שכן אלה אינן שוללות מתן הנמקה בעת ההחלטה בערר ואין בהן כל התייחסות לכך.

29. אינני מתעלם מנימוקיהם של המשיבים כי שמירה על סודיות בחינות והימנעות מפרסום שאלונים, יכולות במקרים המתאימים להיחשב נימוקים ראויים למגבלה על האפשרות לתקוף את הבחינות, במיוחד כאשר מדובר במספר מוגבל של שאלות וברצון לשמר רמה מקצועית גבוהה (השווה בשינויים המחויבים לבג"צ 7321/95 ד"ר מרי אורן נ' שר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

30 נובמבר 2015

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 28300-09-15 שואהנה ואח' נ' ועדת העררים במקצועות הבריאות ואח'

הבריאות (12.2.1996); עת"מ (י-ם) 248/07 התנועה להגינות שלטונית נ' משרד הבריאות
פסקה 18 (5.12.2007)), ואולם איני סבור כי יש בכך להביא למסקנה אחרת.

30. לא שוכנעתי כי ממתן מענה מנומק לערר נובעת חשיפה מלאה של השאלות, התשובות והמסיחים באופן שאינו מאפשר שימוש חוזר באותן שאלות. עוד לא הונחה כל תשתית לקבוע מהו היקפו של 'בנקי' השאלות ועד כמה מתן מענה מנומק מצמצם באופן בלתי סביר את מספרן. אשר לנימוק האחר, שעניינו ההכבדה על עבודת הוועדה ווועדת הערר, לא הונחה תשתית מספקת לקבוע כי מתן מענה מנומק יביא להקטנת מספר בחינות בשנה משתיים לאחת או כי לא ניתן למצוא מענה אחר לקושי, בין היתר, באמצעות תשלום הולם לבוחנים עבור עבודתם. כמפורט לעיל חובת ההנמקה במשפט המנהלי מיועדת לשרת תכליות חשובות. לא מצאתי כי יש בנימוקים שהובאו ובמסד העובדתי שהונח כדי לתמוך בהם כדי לשלול את החובה לנמק את ההחלטה המנהלית, במיוחד כאשר חובה זו עולה בקנה אחד עם נוסח התקנות.

השאלות לגופן

31. העניין האחרון הוא הטענות בקשר עם השאלות השונות:
- א. **שאלה 13** – העותרים טוענים כי החלופה השנייה לשאלה זו, שעוסקת בחוסר יכולתו של אדם בן 40 להרים את ידו מעבר ל-90 מעלות היא הנכונה ולא החלופה שנבחרה.
- ב. **שאלה 68** – העותרים טוענים כי תשובתם לפיה לא מומלץ טיפול במצב של ברונכוליטיס היא הנכונה על פי המחקר רפואי. בעניין זה התמקדו העותרים בדיון שהתקיים בעתירה והצביעו על כך שהמשיבים בחרו בתשובה שנכללה במסגרת הסליבוס אף כי קיימת תשובה נכונה נוספת.
- ג. **שאלה 49** – לטענת העותרים יש בקשר לשאלה זו חילוקי דעות מהבחינה המקצועית והמדעית ולא סופקה לשאלה תשובה חד משמעית וברורה אלא שתי תשובות נכונות מתוך ארבע החלופות.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

30 נובמבר 2015

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 28300-09-15 שואהנה ואח' נ' ועדת העררים במקצועות הבריאות ואח'

ד. **שאלות 29 ו-46** – בשתי שאלות אלה קיימות שתי חלופות נכונות ועל כן יש לפסול את השאלות.

ה. **שאלות 56 ו-58** – בשתי שאלות אלה קיימות מהבחינה הקלינית והפרקטית שתי תשובות נכונות.

32. העותרים ערים לקושי שיש בבחינה משפטית של שאלות ותשובות בתחום הפיזיותרפיה ואולם הם סבורים כי אל לבית המשפט להדיר את רגליו מבדיקת השאלות הנדונות במיוחד כאשר מדובר בסוגיות משפטיות הנוגעות לקיומן של תשובות נכונות נוספות על פני התשובה שנבחרה על ידי המשיבים בהתחשב בחומר שנכלל בסיליבוס. גישתם היא שאין לאפשר מצב שבו מחויב הנבחן לענות תשובה על פי הסיליבוס כאשר קיימת תשובה נכונה אחרת.

33. המשיבים מצביעים על ההלכה הפסוקה לפיה אין להתערב בשיקול הדעת המקצועי של ועדת הבחינה וועדת הערר. הם חולקים על טעות העותרים ומצביעים על כך כי חלק מהעותרים השיבו נכונה גם לאותן שאלות שעליהן מלינים עותרים אחרים. המדובר בעניין מקצועי מובהק שעבר הליך בדיקה דו שלבי על ידי אנשי מקצוע. מכל מקום אין כל יסוד לטענה ליחס שונה כלפי נבחנים שונים כנטען על ידי העותרים.

34. איני סבור כי בעניין זה קמה עילה להתערבות בשיקול הדעת של ועדת הבחינה או של ועדת הערר. כפי שנקבע שאלת הכשירות לעסוק במקצועות הבריאות נתונה לשיקול הדעת המקצועי של המשיבים (בג"ץ 3930/04 **נביל נ' סנה פ"ד** מח(4) 778, 785 (1994)). אין בידי בתי המשפט להחליט מהן תשובות נכונות בבחינות מקצועיות ובתי המשפט אינם נוטים להתערב בשיקול הדעת של מי שהוסמך לבחון כשירות מקצועית, אלא אם הוכח כי מתקיים פגם בהליך המנהלי (בג"ץ 7505/98 **קורנאלדי נ' לשכת עורכי הדין בישראל פ"ד** נג(1) 153, 166 (1999) בג"ץ 4904/04 **ותד מוחמד נ' לשכת עורכי הדין בישראל**, פסקה 7 (8.6.2004); בג"ץ 2650/05 **לוי נ' לשכת עורכי הדין בישראל פסקה ב** (20.10.2005); סובח, פסקה 12).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
בפני כב' השופט ארנון דראל
2015 נובמבר 30
עת"מ 28300-09-15 שואהנה ואח' נ' ועדת העררים במקצועות הבריאות ואח'

סיכום

35. העתירה מתקבלת בחלקה במובן זה שעל המשיבים לתת מענה מנומק לעררים שהוגשו, וזאת בהתאם לדגשים שהובאו לעיל. המענה המנומק יינתן בתוך 30 יום.

36. יתר טענות העותרים נדחות.

37. נוכח התוצאה אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ו, 30 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

ארנון דראל, שופט